

Zvezniki so strahovito razbijali Antwerpen, Napel, Kiel in drugod

...so napravile ogromno škodo in ubile mnogo ljudi. V napelskem pristanišču so bombe zadele 24 ladij. Osiška zračna sila ni kazala dosti volje za boj.

...zračna sila zavezniških bombnikov, med katerimi je bilo tudi ameriška, je v zadnjih dneh zaporedoma napadla Antwerpen v Belgiji, Napel v Italiji, Kiel v Nemčiji in drugod. Nemčija in Antwerpen v Belgiji do Napla v Italiji, ki so povzročili ogromno škodo na raznih napravah in zgradbah, so zahtevali tudi mnogo življenj.

...ameriške zračne sile pri belem dnevu na industrijske tarče v bližini Antwerpena. Radio iz Berlina poroča, da so bombe zadele celotno hišo, zanele na požar in ubile ljudi v Antwerpu.

...Napel je privihralo do ameriških štirimotornih bombnikov, ki so izvedli enega od mnogih napadov na napeljsko avijacijsko polje. Napel je glavna baza za osiško armado v Evropi, ki jo del ameriških vojsk in razsajal po Evropi. Poletel drugi let iz 133 bombnikov, ki so napeljsko avijacijsko polje v predmestju Pariza.

...eden največjih zračnih napadov ameriških zračnih sil na Evropi. Napadu je pa sledil izločitev ameriških bombnikov nad napeljsko pomorsko bazo Kiel. Nemci glavno ladjedelnico v predmestju Pariza. V napeljski ladjedelnici so zmetali ameriški letalci, ki so jih hoteli prestrašiti.

...Ameriški piloti, ki so se vrnili s tega napada pravijo, da je čudež, če je še kaj ostalo od te ogromne tovarne pri Parizu, kakor točno so zadevale bombe.

Ljubljancani nočejo popustiti napram Italijanom

Časniška agentura Tasa je dne 25. januarja poročala nekatere podrobnosti o nervoznosti laške okupacijske oblasti v Ljubljani. Tasa pravi, da so Italijani prav posebno ogorčeni nad mladino, katero obtožujejo posredne soudeležbe v ubojih predstavnikov okupatorske oblasti, češ, da dajejo zatočišče onim, ki so krivi takih ubojev. Ljubljansko "Jutro" je natisnilo dolgo tozadevno proklamacijo italijanskih oblasti.

V zvezi s tem je bila v Ljubljani zopet uvedena policijska ura — od osmih zvečer do petih jutraj.

Pismo iz domovine

Mrs. Lawrence Bandi, 1017 E. 72. Pl. je prejela potom Rdečega križa pismo iz stare domovine. Sestra Katarina piše iz Vrtače pri Semiču. Sporoča ji, da so prejeli vest o novi maši Rev. Bonaventura Bandija ter da je zdrava. Njena sestra Franca in mož Pavel ter hčerka Marija so že pet mesecev v Italiji. Pismo je bilo oddano 25. decembra 1942.

Važna seja jutri

V sredo ob 7:30 zvečer ima seja krožek št. 3 Progresivnih Slovencev in sicer v Slovenskem društvenem domu v Euclidu.

Ne pozabimo!

Danes je druga obletnica, kar so naciji tako barbarško in brez stvarila napadli Jugoslavijo. Na 6. aprila 1941 so prihrumeli nemški bombniki na Belgrad, kjer so bombe ubile do 30.000 oseb. V enajstih dneh se je jugoslovanska armada podala.

Hitler je mislil, da si je s tem osvojil vso Jugoslavijo. Toda v gore so bili odšli domoljubi pod poveljstvom Draže Mihajlovića, ki se še danes uspešno upirajo in prizadevajo okupatorjem velike preglavice.

Zgodovina bo pokazala in dokazala, da je bil Mihajlović s svojimi četniki tisti, ki je rešil Moskvo, ker nemške divizije vsled odpora jugoslovanskih četnikov niso mogle pravočasno na rusko fronto.

Upamo, da svet tega ne pozabi hrabri in neupogljivi Jugoslavci! Naj živi Jugoslavija! Večna slava hrabrim Mihajlovićevim junakom!

Turki vidijo zmago na strani zveznikov

Tunizija. — General Salem Oumertak, ki je na čelu turške vojaške delegacije, ki je na obisku zavezniške fronte v Tuniziji, je izjavil, da bodo zaveznički zmagovali v tej vojni, ker so močnejši kot osiše v vsakem oziru, vključno oborožitve, industrijske produkcije in morale.

"Kar smo videli je morala izvrstna in je gotova višja kot ona pri osišču," je izjavil general, ki se je nahajal štiri dni pri ameriških četah na fronti.

Bolniški čeki dospeli

Bolniški tajnik dr. sv. Jožefa št. 169 KSKJ naznanja, da je prejel bolniške čeke. Lahko pridejo ponje k njemu, ali jih bo po poslal na dom, ako mu telefonirajo: PO-9902.

Naši vojaki

Pvt. Louis R. Rozman pošilja najlepše pozdrave vsem prijateljem in znancem ter se jim priporoča za kako kartico. Louis je sin Mr. in Mrs. Rozman iz 3920 E. 99. St. Njegov naslov je: Pvt. Louis R. Rozman, Service Battery, 405 APO No. 258, Camp Polk, Louisiana.

Mr. in Mrs. Frank Smaltz, 21418 Nauman Ave. sta dobila pismo od svojega sina Franka, ki je bil premeščen na sedanji novi naslov: Pfc. Frank Smaltz, TD, AAFTTC, Cameron College (West Hall), Lawton, Oklahoma.

Mr. in Mrs. Novosel iz 18870 Abbey Ave. sta dobila pisma od svojih dveh sinov, ki se priporočata prijateljem in znancem za kako kartico. Njiju naslov je: A/C Joseph J. Novosel, Hq. Sq. AFTS, Lowry Field, Denver, Colorado. — Njegovega brata Jakob je pa naslov: Pfc. Jacob F. Novosel, 1144th M. P. Co. (Av), Daniel Field, Augusta, Ga.

Sergeant Victor Dobre, sin Mr. in Mrs. Frank Dobre iz 1935 E. 61. St. pozdravlja vse prijatelje in znance.

SAMO EN PINT ŽGANJA NA MESEC BOMO DOBILI

Columbus, O. 5. aprila. — Ohijčani najbrže ne bodo mogli kupiti več kot en pint žganja na mesec po nameravanem racioniranju, ki je bilo odobreno od legislature. Senat je danes s 27 glasovi, proti noben, sprejel predlog, da se prodaja žganje v Ohio tako, da ga bo vsak dobil enako količino, kar pomeni racioniranje. Poslanska zbornica je tak predlog sprejela že 17. marca. Ta teden bo guverner predlog podpisal, nakar bo postal postava.

Nekateri so mislili, da ga bo dobila vsaka odrasla oseba po racioniranjem vsaj en kvort na teden. Toda kot se poroča iz urada za kontrolo žganja, ga bodo sprva dajali malo, da se nabere zaloga. Najbrže ga bodo dajali na osebo en pint na vsakih 5 ali 6 tednov.

To računajo po tem, da bo v državnih prodajalnah na mesec nekako 106.000 zabojev žganja. Ako se v državi registrira 2.500.000 oseb za žganje, in ker je v 106.000 zabojih žganja 2.544.000 pintov, pride torej en pint na osebo na mesec.

Jugoslavlani v nemški uniformi ujeti v Afriki

Časniška agentura Reuter je prinesla vest, da je bilo v Tuniziji ujetih več Jugoslovancev, v nemški vojaški uniformi, od katerih sta dva, stara prvi 19 let, a drugi 23 let, izjavila, da sta bila pred 6 meseci prisilno vpoklicana v nemško armado; služila sta nekaj časa v Neapolu, a v mesecu januarju so ju poslali v Tunizijo.

Z ozirom na položaj v Italiji, pravi Evening Standard, je zelo značilno dejstvo, da Mussolini s svoje strani mobilizira Italijane za garnizijsko službo v Jugoslaviji, dočim pošilja Hitler Jugoslavoane v garnizijsko službo v Italiji.

Rade volje daje Hitler Jugoslovanom orožje, da bi ga v njegovi službi uporabili proti Italijanom, toda v fronto jih ne pošilja rad. V Tuniziji so imeli Jugoslavlani nevarno nalogo, da pred nemškimi tanki in infanterijo čistijo minska polja.

Brazilska armada se že pripravlja

Rio de Janeiro. — Na stotine brazilskih častnikov bo poslanih v Afriko in morda tudi na druge fronte. Študirali bodo priprave za aktivno sodelovanje brazilske armade preko morja.

Italijan ob državljanstvo

Od napada na Pearl Harbor se je pripetil v Clevelandu prvi slučaj, da je ameriški državljan izgubil državljanstvo. To je Gaetano Scaravelli, star 44 let. V Ameriko je dospel leta 1913 in postal ameriški državljan v 1927. Nedavno je poslal svoj državljanski papir predsedniku Rooseveltu s pripombo, da ne bo nosil orožja Zed. držav. Federalni sodnik Paul Jones mu je večeraj vzel državljanstvo.

Euclid Rifle klub

Člani Euclid Rifle kluba se opozarjajo na važno sejo nočjo ob osmih v Slovenskem domu na Holmes Ave. To bo zadnja seja v dvorani, zato predsednik prosí, da bi bili enkrat vsi člani navzoči.

Lep napredek banke

Predsednik North American banke, Mr. Anton Grdina sporoča, da je banka napredovala v zadnjih treh mesecih za \$649.610.41. Koncem decembra je imela v skladih \$3.166.857.92, koncem marca pa \$3.816.468.33. To je zelo časten napredek v treh mesecih. Število bančnih delničarjev se je zdaj tako pomnožilo, da je sedaj banka največje društvo v naselbini. Čestitamo!

Noga ga je rešila

Nek moški je skočil v jezero v Edgewater parku. Toda njegova lesena noga ga je toliko časa držala na površju, da so priskočili trije moški, ki so videli nameravani samomor in ga potegnili iz mrzle vode.

Nove cene mesu postavljene

OPA, urad za kontrolo cen, je določil nove maksimalne cene govedini, teletini, jagnjetini in kozlovini. Cene stopijo v veljavo 15. aprila. Cene so nekoliko višje, kot so zdaj prevladovali v Clevelandu in znašajo vse od 2 do 10 centov pri funtu.

Določeni sta dve vrsti cen in sicer ena za verižne in večje samostojne mesnice in druge za manjše neodvisne.

Vladni uradniki pravijo, da bodo morale nekatere mesnice cene znižati pod onimi, po katerih so prodajali dozaj. Zopet druge mesnice so pa prodajale ceneje in bodo lahko zvišale cene.

Dozaj niso bile skoro v dveh mesnicah enake cene mesu. Vsaka je namreč lahko prodajala po ceni, kot jo je imela v marcu 1942. Nekateri so zopet prodajali, kolikor so pač mogli dobiti za meso.

Nova maksimalna cena je največ radi verižnih trgovin, ki so nakupile v marcu 1942 velike količine mesa in so ga morale prodajati po takratni ceni, čeprav so ga druge mesnice zdaj prodajale dražje.

Začasno so izvzete od te odredbe klobase, mesne konzerve, jetra, ledvice, možgani in podobno. Za te vrste meso bo pozneje določena maksimalna cena.

Vsaka mesnica bo morala imeti na mesu zaznamovano ceno. Več kot je predpisana cena, ne bo smela zahtevati nobena mesnica, manj pa lahko.

Vse mesnice, ki delajo na leto \$250.000 prometa ali več, bodo imele ene maksimalne cene. One pa, ki delajo na leto manj prometa kot to, bodo imele druge cene, ki bodo nekoliko višje.

Švicarski list o bojih v Sloveniji

St. Gallener Tagblatt prinaša v svoji številki od 23. januarja daljši članek o Jugoslaviji in uspehih naših upornikov. Podrobno opisuje približni potek vojne fronte od Gorskoga Kotara do Velebita, v teku zadnje zime. O Slovencih pravi list:

"Na slovenskem ozemlju se uporniške skupine drže v predelih jugovzhodno od Ljubljane proti Kočevju in do Cebra. Na tem ozemlju imajo v rokah popolno oblast. Njihove sile, ki so obdržale to ozemlje, dominirajo radi tega tudi na železniških progah Ljubljana-Trst in Ljubljana-Reka, katerih okupatorji ne morejo popolnoma zaščititi; često so prekinjene radi sabotaže.

Borbenost in vojaška sila upornikov še ni propadla. Ruski uspehi in dogodki v Severni Afriki so upor oživel in mu vdahnili novih sil."

Hershey trdi, da ne bodo klicani očetje 1. julija v armado

Washington. — Paul McNutt, direktor za delovno silo in načelnik urada za obvezno vojaško službo, general Hershey, sta poskušala včeraj razjasniti zamotana vprašanja glede klicanja očetov v armado.

Hershey je izjavil pri konferenci novinarjev, da se je njegovo izjavo napačno tolmačilo zadnji teden in da ni rekel, da bodo očetje klicani v armado 1. julija.

"Rekel sem, da ne bodo klicani pred julijem," je izjavil Hershey. "Toda v resnici pa res ne vem, kdaj jih bodo klicali. To je vse odvisno od števila, ki ga bo zahtevala armada in od števila mladine, ki bo v juniju končala šolo."

Rusi zožujejo kolobar okrog Novorossiska

Ruska armada, ki vedno tesneje obkoljuje pristanišče Novorossisk ob Črnem morju, je včeraj zasedla več naselij v bojih med proti možu. Tudi iz fronte pred Smolenskom prihajajo poročila, da se Rusi tukaj vedno bolj utrjujejo.

Nemci so koncem tedna poskušali bombardirati Leningrad. Toda Rusi trdijo, da je samo nekaj posameznih bombnikov prišlo skozi obrambno črto in da so sklatili Nemcem 42 bombnikov.

Nemci so včeraj dvakrat poskušali prebresti s tanki reko Donec južno od Izjuma. Toda Rusi so jih vrgli obkraj nazaj.

Izdajalec je izgubil pritožbo na sodišče

Washington. — Max Stephan, lastnik restavracije v Detroitu, ki je obsojen na smrt na vešalih, ker je dal zavetje nemškemu avijacijskarju, ki je pobegnil iz kanadskega ujetništva, je izgubil pritožbo na najvišji sodnijski, ki ni hotela vzeti slučaja v roke. Že prej je izgubil priziv na apelativno sodnijo. Stephan je rojen Nemec in naturaliziran ameriški državljan.

Zbornica še ni pri volji glasovati za elektrarno

Utilitetni odsek mestne zbornice je sinoči naznanil, da ta teden ne bo zaslišanja glede resolucije, da se nakupi premoženje Cleveland Electric Illuminating Co. Oni, ki so za nakup in oni, ki so proti, zahtevajo več časa za debate. Kot je položaj med koncilmanji sedaj, bi bilo komaj 12 odbornikov za nakup.

Slaba kolekta kositra

Postrežbeni direktor David se pritožuje, da je bila zadnja nedelja na vzhodni strani mesta jaka slaba kolekta kositrenih škatelej. Mestni truki so jih nabrali komaj od 30 do 40 ton, dočim so jih prej istotam nabrali 147 ton.

Podružnica 14 SZZ

Nocoj je zelo važna seja podružnice št. 14 SZZ. Vse članice so prošene, da se gotovo udeležijo.

Kupujte vojne bonde!

"AMERIŠKA DOMOVINA"AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPERJAMES DEBEVEC, Editor
Henderson 0628 Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAČRTOVANA:
Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland po pošti, celo leto \$7.50
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland po pošti, pol leta \$4.00
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland po pošti, četrt leta \$2.25
Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: celo leto \$6.50, pol leta \$3.50, četrt leta \$2.00
Posamezna številka 3c

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada \$6.50 per year. Cleveland by mail \$7.50 for 6 months
U. S. and Canada \$3.50 for 6 months. Cleveland by mail \$4.00 for 6 months
U. S. and Canada \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months
Cleveland and Euclid by carrier \$6.50 per year, \$3.50 for 6 months, \$2.00 for 3 months
Single copies 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1938, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 81 Tue., April 6, 1943

Dovolite, da malo primerjamo!

Najprej osvežimo spomin na nekaj, kar se je zgodilo na Ruskem. Sovjeti so obsodili na smrt in ustrelili dva Poljaka, ali poljska Juda, ki sta veljala za delavska voditelja na Poljskem, pa so jih pozneje Rusi ujeli. To sta bila neki Ehrlich in neki Alter. Ker sta bila zoper vsako diktaturo, tudi sovjetsko diktaturo, sta padla na Ruskem v nemilost in morala umreti. Zgodilo se je, da menda že pred enim letom ali celo dvema, po svetu se je ta reč zvedela šele nedavno tega.

Ko se je to zvedelo po svetu, so demokratični ljudje postavili ušesa in nagrbnčili čelo. Za nagrbnčenim čelom so se pojavljale hude misli, zelo opravičene misli. Začele so se debate. Komunisti so odobraval umor obeh poljskih delavskih voditeljev, ostalo svetovno delavstvo ga je pa obsojalo. Zlasti je pa obsodil ta umor velik šod ameriškega delavstva v New Yorku pretekli torek zvečer. Na shodu je govoril tudi newyorški župan La Guardia, ki ima v kratkem oditi v Afriko urejati bodoči svet v imenu ameriške vlade.

Tudi La Guardia je poleg drugih prominentnih govornikov obsodil ta umor na Ruskem. Škoda, da nimamo prostora za podrobno poročanje o govornikih na tem shodu in o tem, kaj in kako so govorili. Samo par stvari naj omenimo. Umor delavskih voditeljev Ehrlicha in Alterja so govorniki označili za zgolj "politični umor." Dejali so, da bi Rusija ne smela kaj takega narediti. Posebno ne v današnjih časih, ko nam je sloga tako silno potrebna. Močno so pokregali Rusijo, da krši slogo. Apelirali so nanjo, naj nikar več ne počne podobnih reči, zakaj s takim početjem silno škoduje skupni stvari. Vsaj med besedami se je moglo razumeti, da ji očitajo — indirektno pomoč Hitlerju!

Toda ko so tako in podobno prijemali Rusijo, so obenem odločno poudarjali, da s takim govorjenjem nikakor ne mislijo zmanjševati ogromnih zaslug Rusije, ki si jih je že nabrala in si jih še vedno nabira za skupno stvar Združenih narodov. Njene uspehe na skupni fronti zoper Hitlerja občudujejo brez pridržka in so z vso dušo za to, da Rusija še naprej dobiva vso mogočo pomoč od Amerike in Anglije.

Kar se nas tiče, na celi črti odobravamo, kar se je govorilo na shodu v New Yorku pretekli torek zvečer. Odobravamo misel, da je treba tudi Rusiji povedati naravnost, kako sodimo o njenih napakah. S tem pa ni rečeno, da hočemo zmanjševati njene vrline. Odločno verujemo v demokratično. Naj Rusija kritizira nas, ako se ji zdi potrebno, pa naj tudi nam dovoli, da kritiziramo njo, kadar se nam zdi potrebno. Nikakor ne moremo dati prav komunistom, ki s dovoljujejo in zahtevajo pravico kritizirati vseprek, samo Rusije ne, niti ne njenega sovjetskega diktatorstva!

Toda tu nam prihaja na misel nekaj drugega. Mi smo že večkrat izrazili svojo nejevoljo nad dejstvom, da Rusija podpira komunistične "podvige" v Jugoslaviji, posebej smo obravnavali dogodke v Sloveniji. Nikoli nismo obsojali odpora zoper okupatorje, pa naj ga vodijo komunisti ali kdorkoli. Vedno smo se zavedali, da je tak odpor, zlasti če je izveden pravilno in ima uspehe, v veliko korist skupni stvari zaveznikov. Zato smo tudi z drugimi našimi listi vred prišli poročila iz uradnih virov o uspehih partizanov. Nismo pa odobraval in ne mislimo nikoli odobravati tega, kar nam je poleg boja zoper okupatorje znano o počenjanju komunistov v Sloveniji. Odločno smo obsojali in še obsojamo tisoč in najbrž še več "političnih umorov" v Sloveniji. Če je bil na mestu velik šod v New Yorku radi DVEH političnih umorov v Rusiji, zakaj naj bi ne bilo na mestu, da izreče kak slovenski list svojo nejevoljo nad TISOČI političnih umorov v Sloveniji! Če ni zoper slogo med zavezniki veliki šod Amerikancev v New Yorku, ki je pred vsem svetom odločno obsodil sovjetsko diktaturo, zakaj se nam očitno, da rušimo slogo in da smo proti Rusiji, ko nismo niti od daleč toliko "zagrešili" kot je zagrešil šod v New Yorku?

Sodite sami, če je naša "primera" na mestu ali ni! Naša sodba je bila in ostane ta: Ako pred RESNICO bežimo, bo resnica bežala pred nami. Z resnico bo bežala PRAVICA! Brez resnice in pravice pa ne bomo ustvarjali boljšega sveta po tej vojni. Dejstvom je treba pogledati v oči, čeprav je to neprijetna zadeva.

Newyorški šod nam daje prav. Tega shoda pa nismo priredili mi, ampak — AMERIŠKO DELAVSTVO! Edina skupina, kolikor vemo, ki se ni udeležila, so — komunisti —

TO IN ONO

Kongresnik Feighan iz 20. okraja bi rad dal dodatek k ustavi, glasom katerega bi smel iti predsednik pred narod, da odobri mirovne pogoje, ako ne bi mogel tega dobiti od dveh tretjin v senatu. Toda, če predsednik ne bi mogel dobiti na svojo stran 65 senatorjev, kako bo pa pregovoril 70 milijonov volivcev? In ako ne zaupamo senatorjem, ki smo jih izvolili, zakaj je sploh potreba senata? Razumemo, da hoče Mr. Feighan zagotoviti zmago predsedniku Rooseveltu in njegovim mirovnim pogojem. Toda, kaj pa vemo, kdo bo predsednik, ko se bodo vršila mirovna pogajanja po tej vojni?

BESEDA IZ NARODA**Hvala uredniku "Ameriške Domovine"**

P. Bernard Ambrožič OFM

Kako čudno včasih človek zaden! Tako ste Vi, g. urednik čudno dobro zadeli s svojim uvodnikom: "Škofovo pismo in naše misli ob njem." V sredo sem pa prejel pismo od drugega škofa — dr. Gregorija Rožmana v Ljubljani. Njegovo pismo se bavi z isto stvarjo kot Vaš prejšnji omenjeni uvodnik. No, da prav po pravici povem: Ne piše škof sam naravnost sem, ampak v njegovem imenu piše neki slovenski duhovnik, ki ima že mnogo let visoko službo v Rimu, in navaja podatke iz škofovega pisma, ki ga je bil njemu poslat iz Ljubljane. Škof iz previdnosti ne piše sam, zakaj če bi pismo slučajno prišlo v napačne roke, bi utegnilo nastati zanj sitnost. Saj menda razumete. Poročilo se deloma glasi:

"Prejeli smo preko (Vatikana) od škofovskega odbora v Washingtonu onih \$20,000, ki so bili določeni za Slovenijo v velikonočnem nakazilu. V lirah je to zneslo 400,000. Glede ene prejšnjih svot naj na kratko omenim, če bi ne bili prejeli poročila dozdej, da smo prejeli od istotam 300,000... Veliko veliko je potreba za premnoge ljudi, ki so pregnani, ki jim je bilo vse požgano in izropano, ki se brez vsega vračajo popolnoma izčrpani iz taborišč itd. Morda je pa še kakih 20,000 naših ljudi v taboriščih, ki brez podpore ne bodo mogli vzdržati, pa tudi za obe semenišči potrebuje škof precejšnjih svot, ker nima nobenih dohodkov. Kakor zdaj stojte razmere, bi v letu 1943 potrebovala škofjska dobrodelna pisarna 4 milijone lir."

Nadaljnje vrstice kratkega pisma niso za javnost. Radi tega ne, ker dopisnik daje navodila, kako na najprimernejši način spraviti nabrani denar tja. Pred našimi ljudmi nimamo sicer ničesar skrivati, toda saj veste, kako je s takimi reči dandanes. Da je pa dodana iskrena zahvala, tudi menda ni treba posebej omenjati.

Iz tega poročila razvidimo, da je bilo urednikovo zagovarjanje TAKOJSNJE pomoči res zelo na mestu. Mi smo že svoj čas opozarjali na to, da je treba potrditi, kajak pošta je v naših časih ob muh. To pismo je sicer jako hitro prišlo. Napisa no je bilo dne 11. januarja 1943. Videti pa je, da se je vmes kako pismo izgubilo — ali je pa še na potu. Ali naj se temu čudimo?

Ker v današnjih časih vedno obstoji nevarnost, da utegne priti pismo v napačne roke, je v njem tudi le najnujnejše povedano in še to na tak način, da ga vsak ne razume. Mi pa prav lahko vse razumemo. Naj omenim, da je med tistimi 20,000 dolarji, nakazanih lanske veliko noč, 9,000 dolarjev, nabranih potom Pomožne Akcije Slovenskih župnij, ostalo so dali ameriški škofje. Pozneje je ta pomožna akcija prenehala delovati. Vzroke je povedal urednik "Ameriške Domovine" v svojem uvodniku... Podobno je, da so prenehali s svojimi podporami tudi ameriški škofje. Pa jaz se prav dobro spominjam, da sem pred kakim letom dni javno opozarjal na to: Če se mi ne bomo brigali za svoje nesrečne rojake v stari domovini, čemu naj bi se brigali ameriški škofje!

Še to naj omenim, da v vseh teh številkah ni všteto naše pošiljanje za svete maše, ali za intencije. Tisto gre posebej in tudi pride. (Zdaj se nabira — šele!)

— 14. tisočak...)
Zdaj imamo črno na belem pred seboj, kakšne so potrebe in kako se da pomagati. Dvomljivci bodo vrtali naprej. Prišli bodo z novimi vprašanji: Pa kako je mogoče kaj kupiti, kako je mogoče poslati kaj onim v taborišča, kdo prav za prav razdeljuje denar — in še sto takih vprašanj. Mi res ne znamo na vse to odgovoriti. Česar pa mi ne vemo, ONI TAM VEDO! To bi moralo biti za nas dovolj. Če je zapisano, da bi škofjska dobrodelna pisarna potrebovala za letošnje leto vsaj 4 milijone lir, mora že tudi vedeti, KAKO BI JIH PORABILA — če bi jih imela...

Končno naj še to omenim, da smemo iz pisma sklepati eno stvar, ki je drugače menda še nismo vedeli: Slovenski interniranci se polagoma vračajo iz laških koncentracijskih taborišč. Do zadnjega smo povsod brali, da je bilo odpeljanih v taborišča v Gonars, Treviso, Palmanova, Padua, Rab... preko 30,000 Slovencev. V tem pismu stoji, da jih je še kakih 20,000 interniranih. Ni dvoma, da dopisnik misli na laška taborišča. Kako izčrpani se vračajo, pismo tudi pove.

Mi smo imeli prav dober namen, da bi se za te in take siro-make nekaj naredilo. Prav lahko bi se bilo, če bi naši rojaki ljudje s srcem, ne pa po veliki večini zgolj vrtavci, ki vse stokrat obgodrnjajo in z godrnjanjem ubijajo več ali manj vsako dobro podjetje. Naša akcija je bila strašno "na poti" neki drugi akciji, se je govorilo in pisalo. Radi tega smo stopili s poti in se ugriznili v jezik. Zdaj pa radi ali neradi opazujemo, da sta obe akciji — praznih rok.

Pa bi samo ljubljanska škofjska dobrodelna pisarna potrebovala samo za eno leto NAJMANJ 4 milijone lir! In smo trdno prepričani, da je v Ljubljani še kak druga dobrodelna pisarna, ne samo ona v škofiji...

To sem napisal, ker ste mi Vi, g. urednik, nehoti in nevede tako lepo pripravili pot. Zdaj naj pa še kdo drug kaj zine, kakor misli, da bo bolj prav padlo. Toda preden misli kdo zapisati kaj zoper tole pisanje, naj se rajši pravočasno v jezik ugrizne, da ne bo nekoč obžaloval, kakor obžalujemo mi, da smo se ugriznili, ko ni bil čas za to...

P. B. A.

62 St. Marks Place
New York City.**Na cvetno nedeljo**

Slovenska sekcija št. 2 Jugoslovanskega pomožnega odbora v Ameriki se pripravlja, da poda na cvetno nedeljo, 18. aprila ob sedmih zvečer, v Slovenskem narodnem domu lep varietni program.

Namen tega delovanja mislim, da že poznate. Vsek v, da je namen plemeniti in res človečanski. Odbor naše podružnice je že povabil več naših kulturnih skupin in posameznikov na sodelovanje, nekateri so se že odzvali in nam obljubili svoje sodelovanje in drugi se bodo pa še. Tako da nam bo zagotovljen lep domač večer. Glavni namen pri tem pa je, da bi čim več mogoče zbrali za naše nesrečne rojake v stari domovini, ki danes prenašajo strašno trpljenje pod tujevo peto.

Slovenci in Slovenke, pokazimo se, da smo res pravi bratje in sestre med seboj in da imamo še srce za svojega ne-

srečnega brata trpina, ki si sedaj ne more pomagati in ki bo po končani vojni nujno potreboval naše pomoči. Neznosno je trpljenje teh naših trpinov tam doma, mi si ga pravilno niti predstavljati ne moremo. Kdor je preživel prvo svetovno vojno v stari domovini, ta si bo pač lahko malo predstavljaj kaj je vojno gorje. Toda, gorje danes je še vse strašnejše, saj lahko čitamo iz različnih poročil vsak dan v naših dnevnih časopisih.

Marsikdo bo morda rekel, da to ni vse resnica. Upajmo, da ni, a po mojem mnenju, če bi bilo resnica samo eno desetino, kar se nam poroča, je to še vedno dovolj za naš mali in trpinčeni slovenski narod.

"Na pomoč!" se bo razlegal klic po končani vojni in kako pa bomo pomagali, če se ne bomo za to že sedaj pripravili. Vse številne narodnosti širom svobodne naše nove domovine so na delu in se pripravljajo za takojšnjo pomoč svojim onstran morja. Zbirajo denarne prispevke že sedaj, da ko bo prišel čas, bodo lahko takoj na mestu in nudili izstradanemu ljudstvu vsaj prepotrebne kruha in obleke. Priznam, da smo preobloženi z raznimi datjavami in tudi priznam, da na prvem mestu je naša dolžnost, da pomagamo naši novi domovini Ameriki v njenem prizadevanju za poraz nacizma in fašizma ter osvoboditev zatiranih, vendar pa pri vsem tem ne smemo pozabiti svojih krvnih bratov in sestra, ki so bili oropani vsega, da jim je ostalo le golo življenje in še to morda samo od danes do jutri.

"Na pomoč!" naj bo naše geslo. Vsi ste prav prijazno vabljeni, da sežete po vstopnicah za prireditve na cvetno nedeljo v SND. Vstopnice lahko dobite pri svojih društvenih zastopnikih, v naših uredništvih, pri Mrs. Makovec v SND, seveda pa jih boste dobili lahko tudi na večer prireditve pri blagajni. Priporočam pa vam, da si jih nabavite že poprej in si tako resnično rezervirate cvetno nedeljo za naše nesrečneže tam doma. V zadoščenje vam bo malo domače zabave, a v še večje zadovoljstvo pa vam bo gotovo zavest, da ste tudi vi prispevali za pomoč svojemu trpečemu narodu v zasužnjeni stari domovini. Upam in pričakujem, da ta prošnja ne bo glas vpljočega v puščavi in da boste rojaki v sentlairski okolici napolnili auditorij našega narodnega hrama na cvetno nedeljo ob sedmih zvečer. Na pomoč!

Frank A. Turek,
tajnik št. 2 SS-JPO.**Domača fronta**Office of War Information
Foreign Language Division
Washington, D. C.
Racioniranje mesa, masla in drugih jedi

Skoraj vse vrste mesa razun perutnine in divjačine, mnoge vrste sira, kakor tudi maslo, slanina, ribe in konservi, masti in jedljiva olja so sedaj racionirana. Začeni od 29. marca ne morete kupiti teh jedi brez rdečih znamk v knjižici za vojno racioniranje št. 2 (War Ration Book Two).

Gospodinje so se že naučile, kako se kupuje z znamkami na točke (point stamps), ker so imele že izkušnje s plavimi znamkami od 1. marca naprej. Dasi se pričakuje prav malo zmede tekom prvega tedna kupovanja z rdečimi znamkami, je jako važno za vsakega, da dobro razume glavna navodila za rabo teh znamk. Razlike med kupovanjem jedi v konservi ali drugače pripravljenih, ki se kupujejo s plavimi znamkami, in kupovanjem mesa, masla in drugih jedi, ki so bila sedaj racionirana, z rdečimi znamkami je malo, toda treba

jih je jasno in natančno razumeti, da ne bo zmede.

Sladeča jedila so bila racionirana

1.—Vse vrste mesa izvzemi perutnino in divjačino, naj bodo sveže, zmrazjene, prekajene, v konzervah ali v steklenicah. To seveda vključuje vse gove, telečje, prašičje meso in jagnjetino ter raznovrstne mesnin, kot so jezik, možgani, srce itd., vse vrste klobas, ekstraktov govedine in druge mesne produkte in koncentrate.

2.—Vse vrste rib in ribjih produktov v konservi. (Sveže, zmrazjene, prekajene itd., ribe ali ribji produkti, ki niso v tesno zaprtih posodah, niso podvrženi racioniranju).

3.—Vse vrste masti in olj, včevši maslo, margarino, slanino, zabelo, olja za kuhanje in solato. (Zabela za solato, majoneza in čista olivna olja niso racionirana).

4.—Najvažnejše vrste naravnega in predelane sira in večina proizvodov sira; toda ne mehke vrste sira, kot so cottage in cream cheese. Racionirani siri vključujejo mnoge vrste osušenih, zdrobljenih in prekahenih sirov trde vrste.

Splošna pravila za racioniranje

Kakor v slučaju plavih znamk, ki se rabijo za kupovanje vse vrste konzerviranega ali procesiranega sadja ali zelenjave, se morajo rdeče znamke rabiti za kupovanje novoracioniranih jedi. Z drugimi besedami znamke z dotičnim številom točk (points) se smejo dovoliti rabiti za meso, maslo, masti itd.. Ako gospodinja hoče, sme vporabiti vse svoje rdeče točke za meso ali pa sme deliti svoje kupovanje na točke na primeren način, da zadosti jedilnim navadam svoje družine.

Pri tem novem vzpostavljanju se ne zahteva, da bi konsument podal izjavo, koliko teh racioniranih jedi ima že doma, in ni treba nikake nove registracije, ker knjižica za racioniranje št. 2, ki je bila prej izdana, že vsebuje mnogo strani z rdečimi znamkami.

Rdeče znamke, označene "A" veljajo za prvi teden

Drugače kot pri plavih znamkah bodo različne skupine rdečih znamk postajale veljavne vsak teden, začeni z znamkami, ki imajo označbo "A;" za prvi teden od ponedeljka 29. marca naprej. tekoči teden, začeni 4. aprila, bodo veljavne znamke "B;" v tednu, ki začne 11. aprila, bodo veljavne znamke "C" in tako dalje. Za vsak naslednji teden tekom aprila se bo rabila nova skupina rdečih znamk.

Važno si je pa zapomniti, da vrednost vsake skupine znamk nadaljuje vseskozi do konca meseca.

Z drugimi besedami, "A" znamke se smejo držati za rabo tudi po prvem tednu—in isto velja tudi za znamke "B," "C" in "D;" ki so ravno tako dobre od dneva, ko postanejo veljavne, pa do konca aprila, ko vse znamke "A," "B," "C" in "D" iztečejo in le znamke "E" bodo veljavne. Kdaj iztečejo znamke "E," se kasneje objavi.

Vrednost točk na rdečih znamkah

1.—Rdeče znamke imajo natisnane iste številke kakor plave znamke. V vsaki knjižici št. 2 so vrste rdečih znamk 8, 5, 2 in 1 točke.

2.—Za nakup mesa, masla in drugih na novo racioniranih jedi je vsakemu posamezniku dovoljeno isto število točk, ne glede na njegovo starost in jedilne navade. Tekom prve dobe racioniranja, ki začne 29. marca, sme vsaka oseba vporabiti na teden rdeče znamke v vrednosti 18 točk.

3.—Za udobnost odjemalcev sme prodajalec vračati kot drobne rdeče znamke, ako odjemalec nima natančnega zneska za potrebne točke. Le znamke za 1 točko se smejo pa rabiti v to

svrhu in seveda te množice veljavne za časa nakupa. 4.—V vsaki prodajalnici razobešen seznam približnih vrednosti v točkah, funtov, kolikor za udobnost, zvezi je treba spominjati, ako je ulomek poedinega odjemalca imel koristi od ako pa gre čez polovico, ke, je treba zgubiti eno točko.

Iz časopisja pod kopirno ošišča

Sarajevski "Novi List" znava, da je Nemcem v vim ustaškim slugam lo in da je njihov prihod brez moči. Časopis naredbi, da bo politični cilju, da izloči poslušne kovalovnih inozemskih staj. To je odkrito pismo da navzlic grožnjam in kaznim narod še vedno oddaje iz Londona in skve. Zato poskuša prečiti širjenje resnice takih vesti, ki bi mogla čati narod o zmaji. Razlagajo pa svoje pisanje na zanimiv način, namreč za "narodov blaginjo." London preživlja v to vojne, a tudi v to ko je bila sreča vojne, najbolj nasprotna, o viriral naroda pri sovražnikovih radio sno je, da so se nemi, zamešali in da nekaj du. Preko svojega lista dia širijo Nemci plakat katerimi upajo zadušiti podjarmljenih narodov na zavezniško zmago, rodi se jim nočelo bo tudi ta metoda bo uspešna.

Nemčija pošilja ojačenja na obalo rja, Bolgarska v vozna in utrjuje mejne točke.

Organ sofijske javlja, da je bolgarski denarjem nagradila število železniških cev, ker so pomagali ciji "zarotnikov" postaj na železniških postaj lju in v Sofiji.

Gibraltar spada pod oblast že od leta 1704.

Kmet je umiral. Na je poklicala notara, spisal oporoko. Kot se je tudi sama vselila, da bo šlo vse pošteno.

"Torej začnimo," je tar. "Peter Smuk mi je rideset kron," se spomni "Pravilno," pripomni vdova.

"Janez Oklešen mi demdeset kron."

"Vidite, do zadnjega vesti," reče žena.

"Francetu Frnari jaz dolžan dve sto kron."

"Bog se me usmi, stavi vdova, "revaži de."

Gospodinja reče nji:

"Brigita, stopi k poglej, če ima prašiča Dekla se vrne k prazna.

"Kaj jih ni imel? gospodinja.

"Veste, je bil ob noge ali ne, vprašati pa sram."

ŽALOST IN VESELJE

Spisi Andrejčkovega Jožeta.

Truplo kraj pota za ranjenca / pa položijo napravljen iz vej v Alonzovo hišico. Dolgem prizadevanju pri- ga zopet k zavesti. Bol- ni pogledal okrog ter "je pa sem?"

Občutkovski hiši v obliži- zlahtnika Tomaža. "Tomaž ljubeznivo po- zamejo kožo z glave, mene pa obe- sijo na drevo, kakor ste me na- šli."

Sedaj omolkne ter jame ve- dno slabeji prihajati. Razun ra- ne na glavi ga je zadela še pu- ščica v levo ramo tako globoko, da ni bilo več upati otebe. — Potem pokliče k sebi Tomaža, poka mu roko ter pravi: "Kar sem ti zlega storil, ne morem ti jaz več povrniti, ali Bog ti bo povrnil; odpusti mi, prosim ti- di ženo in sina, katerega ti je srečno Bog ohranil, kakor mi poveš, da mi odpustita; 'po- zdravi obadva, in ako pridete zopet nazaj na Štajersko, ži- vite ondi srečno in nikdar se ne dajte preslepiti mamljivemu svetnemu lesku, zlatemu bogu, kot sem se jaz."

Tomaž ni mogel ginjenja nič govoriti, stiskal je bolniku ro- ko, ki je prihajala vedno mr- zlejša, dokler ni popolnoma otr- pnila. Matevž se je ločil iz sve- ta za večno.

Zopet je preteklo nekaj ted- nov, bilo je ravno v praznik Ma- rijinega vnebovstaja. Proti ve- čeru že najdemo pri Viljemu zbrano navadno domačo druž- nico in med njo tudi očeta Al- fonza, ki je prišel tu sem zaradi nekih važnih misijonskih oprav- kov.

Naša družba je bila tako vtopljena v svoje pogovore, da ni slišala spodej drdrajoče ko- čije, ki se je ustavila na dvori- šču. Štirje mošje, eden že pri- leten, drugi trije pa še mladi, stopijo iz nje in eden popraša bližajočega se vratarja:

"Stanuje li tukaj kapitan Vi- ljem —?"

"Tukaj, tukaj v prvem nad- stropju, druga vrata na desnem mostovžu, odvrne ta naglo ter hoče iti sam pokazat.

"Ze dobro," pravi ptujec, in vsi štirje se napotijo po kame- ninih stopnicah v zgornje nad- stropje. Gotovo so že bralci vganili, kdo so ti štirje mošje; nihče drugi, nego Aleš, Ferdi- nand, Polde in Lavrencij.

Nekaj trenutkov potem vidi- mo že obadva sinova v očetovem in materinem naročju. Solze ve- selja se vdirajo po materinih li- cih, zdaj poljubuje svojega mlajšega sina, o katerem je imela že toliko skrbi, zdaj zo- pet Aleša, katerega še ni vide- la, odkar ga je v zvela hudob- neževa roka, Materino srce, že po naravi bolj sočutno, ne po- zna večje radosti na zemlji, ne- go nad svojimi otroci, njih sre- ča je tudi njena sreča, njih ža- lost, njena tuga; zatorej si vsa- kateri lahko misli, kakovo ve- selje je vladalo pri tem nenad- nem shodu, koliko so si imeli povedati, koliko potožiti! a ven- dar v začetku nihče ni vedel, ka- ko bi začel. In oče Tomaž, kako radostno se je smehljajal in sti- skal otrokoma roki, saj so bili danes prvič v življenju vsi skupaj.

Potem pokaže Tomaž na Al- fonza, ki je na tihem opazoval ta blagi prizor, ter pravi: "Aleš —! poznaš li tega častitega mo- ža?"

Aleš in Polde vzklikneta oba h kratu: "O, oče Alfonzo! vi tu- kaj?" in oklenivši se ga polju- bujeta mu roko.

Sol — sredstvo proti žeji

Kdor je že potoval na kame- lah skozi puščavo, tega bi kljub vsemu, kar je že dotlej o tem bral in slišal, zelo začudilo, kako malo vode pijejo kamele. Res je, da z velikimi požirki popijejo preko dvajset litrov vode, če pri- dejo do studenca, tako da mnogi mislijo, da morejo kamele v že- lodcu ohraniti večje količine ne- porabljenе vode za več časa vna- prej. Toda na potovanjih skozi pustinje so taki studenci silno redki. Cel teden in včasih še več uboge živali ne pridejo niti do kapljice vode. Tudi pripovedka o želodcu ali grbi, ki ohranja vo- do, se je pokazala za tako, kot v resnici je, namreč pot pripoved- ka iz 1001 noči. Kako kamela v neznosni tropski vročini ne po- gine od gladi, je bila dolgo ne- razrešljiva uanka. Pred kratkim pa so po dolkih raziskovanjih našli rešitev. Znano je, da se ka- meli nabira v grbi mast. Ta mast se v suši porazgrubi. Ome- njena maščoba ne služi samo kot nadomestilo za telesno hrano, ampak se pri razkrajanju te ma- sti stvarja tudi toliko vode, koli- kor je kamela neobhodno rabi, da še more živeti. Podrobna raziskovanja so pokazala, da si zna tudi človeško telo na podoben način pomagati. Človek, ki se zdravi s tem, da se vzdržuje pitja, mnogo hitreje potroši re- zerve maščob kakor oni, ki si pri- trguje pri jedi. Vendar pa tudi tisti, ki se popolnoma vzdrži už- vanja vsake pijače, pa naj se hrani s še tako suho hrano, dobi s hrano dnevno najmanj pol li- tra vode. Kajti vsaka hrana, če- tudi se zdi, da je brez tekočine, vsebuje vsaj 20 do 30% vode. Okrog 200 gramov vode pa na- stane v našem organizmu pri razkrajanju hrane v želodcu.

Razumljivo je, da potroši člo- veško telo neprimerno večje ko- ličine vode, saj vsebuje že samo kri 15 do 20 litrov vode.

Najnovejša raziskovanja prof. dr. Harald Tangla so pokazala, da znaša vsa tekočina, ki jo do- bi človeško telo dnevno v suhih jedeh, juhi, mleku, vodi, pivu in vinu sedem do devet litrov. To pa velja le za zimo in za naše podnebje. Poleti se ta količina najmanj podvoji. Dokazano je, da je telo s potenjem izločilo 20 litrov vode na dan. Ta voda pa se mora nadomestiti z drugo, ker sicer lahko pri nekaterih bole- znih, ki so posledica premočnega izločanja vode, nastopi celo smrt. Žeji, ki nastopi zaradi močnega potenja, je zato treba ugoditi. Znano je, da človek laže prenaša glad kakor žejo, da je občutek žeje silno neznošen in mučen, ta- ko da tropskih krajev človek po- pije na dan neverjetne količine vode, ki dosežejo tudi 30 litrov.

Žeja se stopnjuje posebno pri telesnem delu, hoji ali športu. To je v zvezi s pospešenim diha- njem, pri katerem pljuča odda- jajo mnogo več vode kot sicer.

Že staro izkustvo nam pravi, da pitje še tolikšne količine vode ne more utešiti velike žeje. Na- sprotno: če je vroče, se človek še bolj poti, postane utrujen, razdražljiv in nerazpoložen. Na- mah pa vsega tega ni, žeja je od- pravljena, če ne piješ same čiste vode, ampak ji dodaš majhno količino soli. Soli dodaj toliko, da jo moreš neznaatno okusiti v vodi.

To novo spoznanje, ki je zlasti važno za vojake in turiste, je osnovano na odkritju, da more človeški organizem vezati vodo v svoja tkiva le takrat, če ima na razpolago dovoljno količino soli. Ker pa se sol s tem uporabi, mo- ra biti pač nadomeščena z dru- go.

Popolnoma napačno bi bilo, če bi se pri težkih telesnih naporih v vročini vode popolnoma vzdr- žali, kakor so to prej svetovali. Ravno takrat je bilo število pri- merov sončarice mnogo večje ka- kro danes in sončarica bi popol- noma izginila, če bi vojak ali tu- rist imel pri sebi vedno zavojček kuhinjske soli, ki bi jo dodal po- žirku vode med potjo. Potem bi tudi njemu zadostovalo pet li- trov tekočine na dan, kar se vo-

smatra v poletju kot normalna količina za človeka, ki težko de- la, pa tudi žeje ne bi čutil nič več. Za človeka, ki se ne bavi s težkim telesnim delom, popol- noma zadošča dva in pol do tri litre tekočine kot nadomestilo za ono, kar odda. Ostala potrošnja vode se krije iz hrane, ki jo za- uživa.

Najbolj čudovita pa je bila pri tem odkritju najdba nekega novega hormona, ki se v obmo- čju centralnega živčnega siste- ma izloči iz neke žleze in od tod potuje neposredno v kri, ter ura- vnavajo delovanje ledvic, kolikor se nanaša na odvajanje vode. To dejstvo so dokazali tako, da so poškodovali te žleze, nakar se je kmalu nenavadno povečala koli- čina seči, ki je dosegla na dan celo trideset litrov. Taki bolniki so tožili o neznosni žeji, ki jih sploh ni pustila pri miru, ko pa so jim dali eden do dva kubična centimetra omenjenega hormo- na, so ti mučni pojavi takoj po- pustili. Preskrba človeškega te- lesa z vodo se da torej čudovito urediti in čim bolj se nam to po- sreči, tem bolj moremo zagospo- dovati tistemu mučnemu občut- ku, ki mu pravimo žeja.

Najbolj čudovita pa je bila pri tem odkritju najdba nekega novega hormona, ki se v obmo- čju centralnega živčnega siste- ma izloči iz neke žleze in od tod potuje neposredno v kri, ter ura- vnavajo delovanje ledvic, kolikor se nanaša na odvajanje vode. To dejstvo so dokazali tako, da so poškodovali te žleze, nakar se je kmalu nenavadno povečala koli- čina seči, ki je dosegla na dan celo trideset litrov. Taki bolniki so tožili o neznosni žeji, ki jih sploh ni pustila pri miru, ko pa so jim dali eden do dva kubična centimetra omenjenega hormo- na, so ti mučni pojavi takoj po- pustili. Preskrba človeškega te- lesa z vodo se da torej čudovito urediti in čim bolj se nam to po- sreči, tem bolj moremo zagospo- dovati tistemu mučnemu občut- ku, ki mu pravimo žeja.

Že staro izkustvo nam pravi, da pitje še tolikšne količine vode ne more utešiti velike žeje. Na- sprotno: če je vroče, se človek še bolj poti, postane utrujen, razdražljiv in nerazpoložen. Na- mah pa vsega tega ni, žeja je od- pravljena, če ne piješ same čiste vode, ampak ji dodaš majhno količino soli. Soli dodaj toliko, da jo moreš neznaatno okusiti v vodi.

To novo spoznanje, ki je zlasti važno za vojake in turiste, je osnovano na odkritju, da more človeški organizem vezati vodo v svoja tkiva le takrat, če ima na razpolago dovoljno količino soli. Ker pa se sol s tem uporabi, mo- ra biti pač nadomeščena z dru- go.

Popolnoma napačno bi bilo, če bi se pri težkih telesnih naporih v vročini vode popolnoma vzdr- žali, kakor so to prej svetovali. Ravno takrat je bilo število pri- merov sončarice mnogo večje ka- kro danes in sončarica bi popol- noma izginila, če bi vojak ali tu- rist imel pri sebi vedno zavojček kuhinjske soli, ki bi jo dodal po- žirku vode med potjo. Potem bi tudi njemu zadostovalo pet li- trov tekočine na dan, kar se vo-

BLAGOVESTNIKA

Povest iz pokristjanjevanja Slovencev. Spisal Ivo Pregelj Tujec.

"Nepokor," dejala je tiho Svitozora in se dvignila za mla- deničem na prste, "glej, jaz pa vem, kaj ji je, ona, ona ... se je tako bala zanj."

"Kaj vse veš, da zakaj rav- no meni praviš to?"

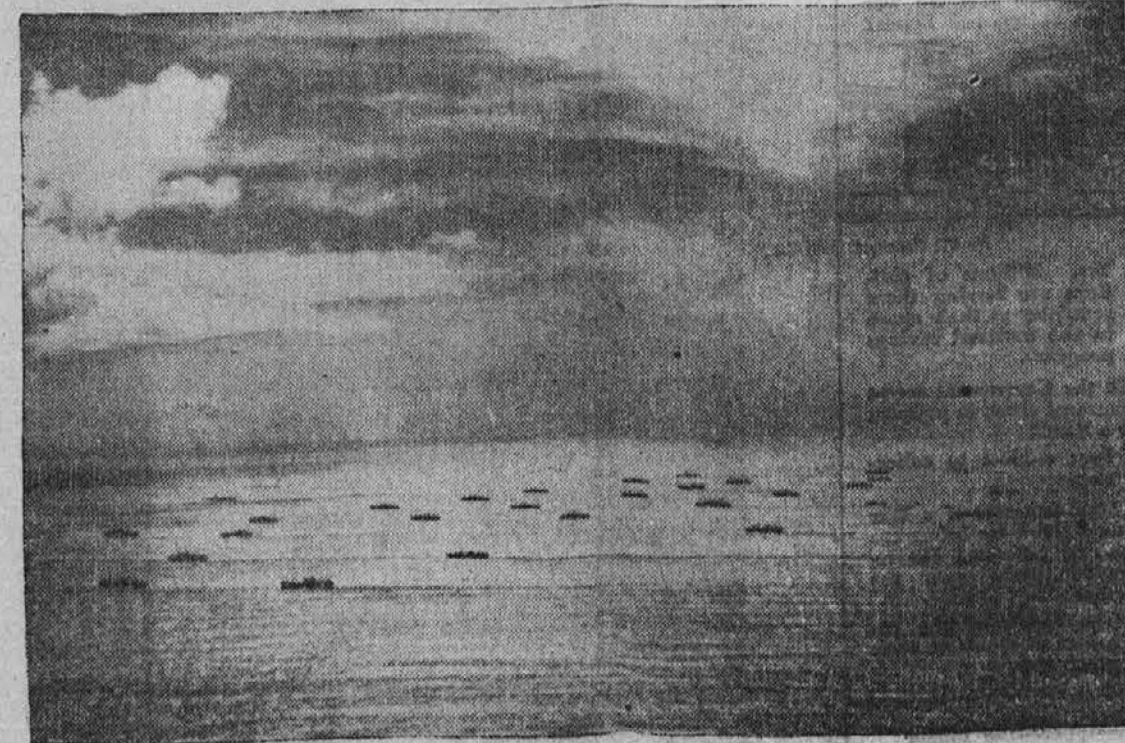
"Ti si vedno tak, kakor med- ved. Kaj sem pa storila, da me tako gledaš?" Deklici se je na- brala žalost na obrazu. Mlade- nič jo je rahlo prijel za roko in ji jo stisnil in vprašal nagaji- vo:

"Kaj vse veš, da zakaj rav- no meni praviš to?"

"Ti si vedno tak, kakor med- ved. Kaj sem pa storila, da me tako gledaš?" Deklici se je na- brala žalost na obrazu. Mlade- nič jo je rahlo prijel za roko in ji jo stisnil in vprašal nagaji- vo:

Italijanska motorna kolesa, ki so bila namenjena za ošiško armado v Tuniziji, so bila zaplenjena po ameriških vojakih, ko so ti izvršili protinapad v Kasserine prelazu v Tu- niziji. Korporal Horace Dering iz Pittsburgha, Pa., pregleduje zaplenjena motorna kolesa s posebno pažnjo, da bi ne bila kje nastavljena kakšna past.

Gornja slika je bila posneta ob jutranji zori na morju. To je najbolj nevaren čas za konvoje, kajti v jutranji zori so konvojske ladje kaj dobra tarča za sovražne podmornice, kljub temu, da so letala vedno na straži.

"Ali si huda name, Vita?"

"Saj sem lahko," odvrnila je deklica, "ko bi le mogla."

Medtem se je bil Stregomil nasitil in Radoslava se je dvig- nila. Oči mladeničeve so ji sle- dile in bile so polne ljubezni. Vsi so posedli v sobi in govorili so o lovu in zgodnjem mrazu.

Kmalu pa se je zasukal po- govor in Vlah je začel govoriti o krajih in ljudstvih, ki jih je videl.

Krutiboj pa je bil sedel k Stregomilu in govoril z njim.

"V par tednih vstanem in kaj misliš potem?" vprašal je.

"Očeta iščem, čul sem, da je ujetnik pesoglavcev."

"Ali misliš, da ga rešiš?"

"Odkupnino nesem zanj."

"Njega ne dobiš," dejal je Krutiboj, "on je umrl."

"Kako ti to veš?"

"Poznal sem tvojega očeta, v mladosti sva se pobratila, ko mi je rešil življenje, ko sem spremljal črede naših ljudi v italiske pašnike. Takrat so nas napadli sovragi in nam odvedli živino. Ranjen sem obležal v gozdu, ko me je našel tvoj oče in me vzel na dom. Pred leti pa sem ga videl, ko je prišel tudi. Poslovila sva se, drugo jutro pa smo ga našli mrtvega. Ali hočeš, da ti pokažem njegov grob?"

"Moj oče mrtev, mrtev!" de- jal je bolno mladenič in zakril obličje z roko in zajokal, da so utihnili vsi od začudenja.

"Ti pa se vrni," nadaljeval je Krutiboj, "zaman bi bila tvoja pot."

"Kako je to mogoče," govoril je mladenič, "oče, oče, morda si se motil?"

"Da bi se bil," vzdihnil je Krutiboj in smrtina bledota mu je pokrila obličje.

"Kaj je tebi, oče," vzkliknila je Svitozora in skočila k očetu, toda ta, kakor da je ni razumel, obrnil se je k mladeniču in re- kel:

"Žalost sem ti napravil, toda napravim ti tudi veselje, poglej to deklico, to ni moja hči, to je tvoja izgubljena sestra. Ali veruješ, ali moreš verjeti?"

Prstopil je Vlah in dejal:

"Poznal sem jo, ko je bila še otrok, na levi nogi ima rdeče znamenje nad členom, ker ji je bilo nekaj padlo goreče pole- no na nogo."

"Svitozora," dejal je Kruti- boj mirno in kakor da govori iz groba, "objemi svojega brata!"

"In ti, ti nisi moj oče, zakaj nočeš več Svitozore, kaj sem ti storila; jaz nočem drugega očeta kot tebe," plakala je dekli- ca, medtem ko je mladenič mol- čal in strmel v Krutiboja in se- stro.

"Kako naj ti verujem, saj moja sestra je mrtva, odnesli so jo roparji, ona je pa gotovo umrla v sužnosti."

"Svitozora, pokaži nogo," de- jal je Krutiboj in v veliko za- čudenje vseh imela je deklica nad členom rdeč obrastek.

"Ona je, ona," viknil je Vlah, "gospod veruj, jaz vem, da je res!"

"Kako ti veš?" odvrnil je mladenič.

Vlah pa je skočil k bolniku in začel jokati in vpiti:

"Saj bi rad povedal, a ne smem, ne smem!"

"Govori," dejal je mirno Kruti- boj, "premisli sem, ne bra- nim ti!"

Vlah je poskočil od veselja in zarjovel Stregomilu na ušesa:

"Čuješ, to je tvoj stric Vrago- črt, veruj mu!"

Mladenič je prebledel, tako nenadno je prišlo vse nadenj, in izgubil je zavest!

Svitozora je pogledala Kruti- boja in planila k bratu.

Krutiboj je šel iz hiše s sklo- njeno glavo, kakor razbojnik.

(Dalec prihodnje.)

DELO DOBIJO

ŽENSKÉ

se potrebuje

za

VOJNO DELO

ENGINE LATHE

HAND SCREW

MILLING MACHINE

Plača od ure

Tudi druga dela na stroje

za one, ki so sposobne.

Prednost se da onim, ki

imajo v tem izkušnje.

STEEL

IMPROVEMENT

& FORGE CO.

970 E. 64. St.

severno od St. Clairja.

(83)

IZUČENI OPERATORJI

BORING MILLS

(Horizontal in vertical)

LARGE PLANER

RADIAL DRILL

Plača na uro, vrhu overtime. Ako ste zdaj zaposleni pri vojnem delu, se ne prijavite.

WELLMAN

ENGINEERING

7000 CENTRAL

(86)

Strežkinja se sprejme

Takoj se sprejme strežkinja; nobeno predznanje ni potrebno. Nočno delo in sicer od 10 zvečer do 6. zjutraj. Tri ali šest dni v tednu pri železniški YMCA, 615 E. 152. St. (85)

Prodajalka se sprejme

Dekle dobi delo kot prodajal- ka v 5 in 10c trgovini; nobeno predznanje potrebno; stalno delo s plačo.

Taylor Variety

6714-16 St. Clair Ave.

HE 4161. (85)

Kupujmo obrambne obveznice in znamke!

MALI OGLASI

Opremljena soba

Odda se opremljena soba z dvema posteljama; odda se mirnim in poštenim moškim. Vprašajte na 1162 E. 60. St.

Dve sobi v najem

V najem se odda dve čisti in opremljeni sobi. Na razpolago tudi peč za kuhanje. Vprašaj- te na 5710 Bonna Ave. (82)

Hiša naprodaj

Naprodaj je hiša za 2 druž- ni; v jako dobrem stanju, na Alpine St. Za podrobnosti po- kličite CE 8138. (83)

Drva naprodaj

Naprodaj so drva za kurjavo, iz tovarne. Velik lot samo \$4.00. Pokličite Liberty 2067. (82)

Kupimo avto

Ako imate avtomobil napro- daj, pokličite HE-5840, ali se osebno zglasite na 1054 E. 72. St. (83)

Ako iščete

dobrega popraviljca za vaše čevlje, pridite k nam. Vedno prvovrstno delo. Popravljamo stare čevlje ter imamo polno zalogo finih, novih možlikar- ljev. Cene zmerne.

FRANK MARZLIKAR

16131 St. Clair Ave.

(Tues. x)

Oblak Furniture Co.

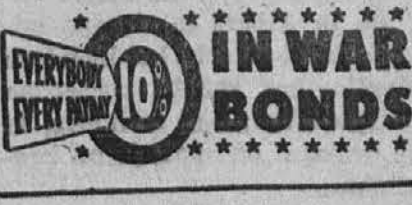
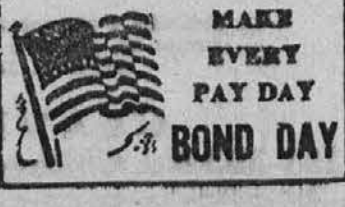
TRGOVINA S POHIŠTVOM

Pohištvo in vse potrebšćine

za dom

6612 ST. CLAIR AVE.

HEnderson 2078

JUNAKINJA IZ ŠTAJRA

PREVEL DR. JOS. JERŠE

Misli, da bi bila mogla pod vislicami kakor duhovnik tolažiti umirajoče, če bi ne bila devica, danes, jutri in na veke? Stefana je božja cvetka; klila bo ob oltarju, ob oltarju bo ovenela. Njeno delo v Štajru se ni dovršeno. Mene ne bo več nazaj iz Pasave, Stefana pa bo rešila katoliški Štajer, premagala bo satanskega Hendelna in njegove pomagače, povišala bo Cerkev v Štajru. Danes je ona naša jutranja zarja, postane pa naše solnce na dan našega rešenja — postane, pomni, Ertelij, v moči onega, o katerem pravi Neža, da ji je njegova kri pordečila lica, da ji je pritisnil na obraz krvav ženinov poljub. V devištvu je moč, močno kakor grom je devišstvo, kakor pekel je gorečnost čistosti.

"Brat moj!" je počasi rekel stari Ertelij: "Močna kakor pekel je njena gorečnost, tako stoji zapisano v Visoki pesmi, ki tako lepo začne: 'Vstala bom šla po mestu; na cestah in ulicah bom iskala njega, ki ga ljubi moja duša. Iskala sem ga, nisem našla. Ste ga li videli, ki ga ljubi moja duša? ... To je lepa pesem.'"

"Res," pravi Albert z milim glasom, "to je lepa pesem."

"Sedaj moram naprej moliti brevir," je rekel stari; "bodi zdrav, brat — danes pridem še enkrat ... če ti je česa treba, povej bratu, ki ti prinese požirek."

"Bodi zdrav! Bodi zdrav!" je odgovoril jetnik in je spoštljivo z glavo pozdravil starega izpovednika.

XX.

Ko je bil Albert zopet sam v svoji celici, so začeli v cerkvi in v samostanu ropotati vsi ropotci v znamenje, da je poldan. Hotel je zopet začeti moliti, ker je bil pa še od včerajšnjega dneva tešč, so ga začele zapuščati moči. Usedel se je k svoji mizi in je parkrat zajel juho. Grenak okus je imela, in to mu je bilo všeč; bilo je nekaj rdeče mire v njej. Ko se je nekoliko utešal, je slišal, da prihaja iz daljave rezgetanje konj in glasna povelja. Vedel je, odkod prihaja to in kdo se bliža, pa se je približal k oknu, da bi opazoval jezdece. Vračal se je Henrik s svojimi strelci, ravnokar je pošteno namahal tam v gozdu pasavske roparje. Henrik je jahal na lisičjerdečem konju, nosil je modro suknjo štajerskih strelcev; brez stotnikovega traku je danes, pa je kljub temu ponosen, zmagovit junak. Zamahnil je z mečem in je strelcem pokazal proti Štajru. Trobente so veselo do nele in so se liki bliski bliskale okoli njega. Meniha je zagrabila jeza, obrnil se je proč od okna ... Nikoli, nikoli! Stefana je božja!

"Nikoli," je mrmral Albert. Tako malo, kakor ubogi, dobri učitelj Lindner, boš ti, prevzetni luteranski fant, utrgal cvetko. Ne ti, in nihče! Poišči si drugo nevesto! Nikdar je ne bo objemala roka zemškega moža; — Stefana je božja.

Komaj je stotnik odjezdil preko pokrajine, ki leži proti Piraha, in izginil med zelenimi in cvetočimi drevesi, se je prigušila po stranski poti proti samostanu sem klaverna postava, ki je bila v zasmehljivem nasprotju s krasnim, mladim junakom. Bil je človek v raztrganih strelski suknji, z katere je bingljala jermehasta obravnica;

ca; na glavi je imel strelski klobuk, za katerim je mesto petelinovih peres tičal šop trave; čez ramo mu je visela velikanška puška, ki jo je vsak trenutek vzel z rame, ker mu je bila očitno pretežka. Albert je gori v stolpu ob oknu osupnil pri tem čudnem prizoru in je opazoval, li ta človek, očitno popoten vojak najemnik, nosi na suknji rdeče pentlje, znak pasavskih razbojnikov. Počasi, omahovaje, je prihajal po poti, ki vodi med lipami, in se je danes vsa zapuščena solnčila v aprilskih solnčnih žarkih. Res, ima pentlje. Deloma so raztrgane; eno nogo ima obvezano, druga je obuta v čevlji. Obraz mu divje in mrko zre izpod klobuka, ki ga ima na čelu. Gre naravnost proti samostanu, ki ga je ravnokar mladi junak koprneče objemal s svojimi temnimi očmi. Ni li Henrik iztrebil vse sodrge? Ko se je človek bližal samostanu, so mogočno v tečajih zaškrpala samostanska vrata. Nekdo jih je zaprl. Albert meni, da so bratje iz strahu pred tujcem zaprli vrata. Pasavec je vsega hudega zmožen.

Morda je ropar ali požigavec; pa bi mu vendar danes na Veliki petek lahko privoščili vsaj kos kruha! Albert je svoje vroče čelo pritisnil na železno mrežo v oknu in je opazoval, kaj bo storil mož.

Sedaj so treskali udarci na zaprta vrata, da se je čulo daleč naokoli v poldanski tišini. Tujec je zahteval, naj se mu odpre, s puškinim kopitom tolkel v vrata. Pa nihče ni odprl.

Sedaj se je zibal zopet nazaj po dolgem potu med lipami. Albert je slišal, kak je grdo preklinjal v jeziku, ki je bil podoben spakedrani latinščini. Nato je izginil, kakor bi ga bila požrla zemlja. Samostanska vrata so zopet zaškrpala in so se odprla, pa takoj nato so se zopet zaprli; skozi vrata je pridrdral vikarijev voz, ki je odhitel proti Štajru.

Ker je zopet postalo vse tiho daleč naokoli, je Albert zopet začel moliti, toda nekako težko mu je bilo v prsih, česar si ni mogel razložiti. Morda je to slutnja, da prihaja velika nesreča. ... Zopet je šel k oknu, da bi videl, jeli kje videti neznanega tujca. Gledal je na pot lipami gori in doli, pa ni videl nikogar. Pač — kaj je bilo to? S tratič pod stolpom, ki jo je preraščalo trnje in osat, kjer so bezgi razprostirali temne veje, je prihajalo gori kakor mrmranje ranjenega medveda, razne grozne besede, ki jih je Albert le napol razumel. Glasilo se je kakor peklenska latinščina. Ni več dvoma, tujec je sedaj tu spodaj pod stolpom. Videti ga ni bilo, le grmovje se je tuintam zamajalo, kakor bi ven lezla pošast.

Zdajci je iz grmovja segla roka in je vrgla ven krvavo cunjko. Roka je modra kakor mrtvaška roka. Nato se je iz grmovja prikazal tujčev obraz in grozno gledal gori. Meniha je stresal mrz, čeprav je pogumen mož. Kajti na čelu obrazov je bila modra bula, prav tako tudi na vratu. Bog, ki si za nas umrl na svetem križu, pomagaj nam, mož, ki spodaj sedi v grmovju, ima kugo!

Se je Albert to strašno misel odbijal od sebe kot hudičovo seloplo, kar začuti, počasi pa neizpodbitno, duh trohnebe, ki je prihajal od spodaj gori proti oknu.

Ne, nobenega dvoma ni ...

železna božja šiba je že pripravljena na nebu, izdrt je božji meč in se bliska nad Štajrom. Več sto Pasovcev je prepodil Henrik, eden pa je ostal in ta nam prinaša jezo in maščevanje božje: kugo.

Albertu se sklenejo roke, ustnice se tresejo. "O Gospod," je jecljal, "prosim Te, reši nas — prosim Te."

Spodaj pa je govoril peklenški glas: "Naprej ... v veliko mesto Štajer. Naprej v Štajer."

Kakor ognjeni plamen je švignilo preko oči prestrašene, okamenela prislukovavca; v Štajer gre. Črna smrt gre v podobi moškega iz Garstena v Štajer ... Bog Sabaot! Tvoj; Mene tekel! Pred mestno hišo je stal hudobni sodnik in je razglašal nad Štajrom svoj ukaz zoper kugo. Cerkve neki kotijo kugo, grobnice jo izdihavajo. ... Nobene cerkve več, nobene daritve! In zapri je cerkve in jih zapečatil s svojim pečatom! In jokajoč se smo nesli Zveličarja v pregnanstvo. Naša sveta bandera, naše zastave so vlačili po prahu, nevesta božja je morala kakor vlačuga stati ob sramotnem odru — to pa vse, da ne bo črne smrti v Štajer. ... In sedaj sedi tu spodaj v grmovju črna smrt, in sedaj bo praskala v Štajer, danes jutri bo angel božji udaril mesto ... morda najprej njega, Antijoha ... morda njegovo ponosno soprogo — njegovega prevzetnega sina, toda morda tudi ... gorje! ... nežno dete v Štajerdu ... njegovo mater ter bratce in sestrice ... Albert, Albert, reši Štajer! Albert, ubogi mož, kaj moreš ti? Moli, Albert! Odpravi nebeška vrata! Da ne pogine Štajer — da ne umrje Stefana z dobrimi in hudobnimi vred, s hudobneži, ki so priklicali božjo jezo nad Štajer. ... Toda moliti moraš ... pa kaj pomaga zaspano moliti? Skoraj na glas se je razjokal v svoji smrtni stiski.

Rešiti moraš mesto, obvarovati je moraš — pa kako — ubogi jetnik, ki moreš napraviti samo pet korakov v daljavo in širjavo tvoje ječe, v katero te je vrglo sovraštvo Hendelnovo in strahopetnost tvojega redovnega predstojnika?

Sedaj je videl spodaj groznega moža, ki je z modrim, bulastim obrazom prilezel iz grmovja. Misel mu šine v glavo, strahna misel, pa božja obenem, jaz, jaz ga sprejemem v svojo ječo. Sam, sam mu bom stregel. Le-gel bom, če treba, z njim v kužno jamo — nihče ne prihaja k meni v stolp razen mojega izpovednika in strežnika, pa tudi tema dvema lahko naročim, da mi prinašata hrano na vrh, ki jo lahko potegnem gori in doli. Stolp stoji v samotni, ga od samostana loči jarek, kuga bo ostala v stolpu zaprta in tako rešim Štajer, nesrečnemu pa izkažem usmiljenje, kajti ta-le, ki spodaj Boga preklinja, je vendar tudi človek. Menih je po stopnicah stopil k oknu in se je z obema rokama prijel za železna droga; krepko je dvignil svoj glas in je zavpil možu doli, ki se je pravkar pripravljaj na pot pogube: "Malo počakaj — pri meni dobiš posteljo, tudi jesti in piti! Ne hodi naprej, kajti Štajer je daleč, ti pa si močno bolan. Noge te ne nesejo tako daleč!"

Mož je obstal, trudno je pri-kimal in je počasi lezel nazaj k stolpu. Usedel se je pod bezeg in je zahreščal gori: "Hvala! Počakam!" V tistem hipu je brat prinesel Albertu vino. Albert ga je prosil, naj mu pokliče izpovednika, ker mora govoriti z njim. Nič mu ni bilo brati z obraza, da je v smrtni nevarnosti z vsemi brati vred.

Brat je odšel, in Albert je postavil vino na mizo. Iz cina- ste steklenice je do polovice nalil vina, ki je bilo močno in je silno prijetno dišalo.

Čez malo časa je izpovednik stopil v sobo. Videti je bil zelo utrujen in je globoko in hitro hropele. "Te stopnice so pa res višje kakor so bile Jakobove. Misli sem, da niti ne priplezam gori ... Česa želiš?"

Albert je podal roko starcu in je rekel: "Ne bil bi vas ključ, gospod, pa vas moram prositi milosti ... vikarija ni do-

stim obrazom prilezel iz grmovja. Misel mu šine v glavo, strahna misel, pa božja obenem, jaz, jaz ga sprejemem v svojo ječo. Sam, sam mu bom stregel. Le-gel bom, če treba, z njim v kužno jamo — nihče ne prihaja k meni v stolp razen mojega izpovednika in strežnika, pa tudi tema dvema lahko naročim, da mi prinašata hrano na vrh, ki jo lahko potegnem gori in doli. Stolp stoji v samotni, ga od samostana loči jarek, kuga bo ostala v stolpu zaprta in tako rešim Štajer, nesrečnemu pa izkažem usmiljenje, kajti ta-le, ki spodaj Boga preklinja, je vendar tudi človek. Menih je po stopnicah stopil k oknu in se je z obema rokama prijel za železna droga; krepko je dvignil svoj glas in je zavpil možu doli, ki se je pravkar pripravljaj na pot pogube: "Malo počakaj — pri meni dobiš posteljo, tudi jesti in piti! Ne hodi naprej, kajti Štajer je daleč, ti pa si močno bolan. Noge te ne nesejo tako daleč!"

Mož je obstal, trudno je pri-kimal in je počasi lezel nazaj k stolpu. Usedel se je pod bezeg in je zahreščal gori: "Hvala! Počakam!" V tistem hipu je brat prinesel Albertu vino. Albert ga je prosil, naj mu pokliče izpovednika, ker mora govoriti z njim. Nič mu ni bilo brati z obraza, da je v smrtni nevarnosti z vsemi brati vred.

Brat je odšel, in Albert je postavil vino na mizo. Iz cina- ste steklenice je do polovice nalil vina, ki je bilo močno in je silno prijetno dišalo.

Čez malo časa je izpovednik stopil v sobo. Videti je bil zelo utrujen in je globoko in hitro hropele. "Te stopnice so pa res višje kakor so bile Jakobove. Misli sem, da niti ne priplezam gori ... Česa želiš?"

Albert je podal roko starcu in je rekel: "Ne bil bi vas ključ, gospod, pa vas moram prositi milosti ... vikarija ni do-

ma, kolikor vem, moja zadeva pa je nujna."

"Res je, odpeljal se je, pre- več se je ustrašil bolnega mo- ža ... kaj hudega naj mu pri- zadene tak revež? Si-li videl moža? Prišel je sem do samo- stana, pa je že izginil."

"Bolni mož," je s tihim, pri- dušenim glasom rekel Albert in je z apnenobledim obrazom ta- ko čudno gledal svojega izpo- vednika, da se je ta prestrašil in je svojemu izpovedniku iztrgal roko, ki jo je še držal, "ni izgi- nil, tu spodaj sedi pod bezgom, Ertelij, hudega nam pač ne mo- re prizadeti, pač pa nas vse skupaj lahko spravi v pogubo." — Albert hoče zopet prijeti za roko Ertelija, ki se mu vedno bolj umika, ker ne ume besedi in meni, da se možu pred njim blede, in mu reče, "Gospod, je- za božja je nad nami. Vojak, ki tu spodaj sedi, ima kugo, po vsem životu ima kužne bule."

Stari Ertelij je glasno zakri- čal: "Jezus, za Boga, si-li nor?" Molče ga Albert pelje k oknu. Ertelij vidi moža, ki sedi spo- daj in glavo naslanja na drevo.

Slika nam predstavlja so- progo indijskega voditelja. Mrs. Mohandas K. Gandhi je stara 71 let in je že dva- krat dobila srčni napad.

Letalski oddelk na Strother Field, Winfield, Kan. ima kužeta, ki je že sedem mesecev pri letalcih. V tem času je bil že povišan v narednika. Na sliki ga vidimo, ko stoji v pozoru (attention) kot mu je to zapovedal narednik Harry Wigglesworth.

AMERIŠKA DOMOVINA

bi morala biti

v vsaki slovenski hiši

WAR BOND QUIZ

Q. What kind of Bonds are War Savings Bonds?

A. They are appreciation Bonds, that is, they are sold on a discount basis. After issue, they increase in value, reaching their full value in 10 years. The increase in value, which you receive when you redeem the Bonds, is the interest on your investment.

Q. How long will War Savings Bonds and Stamps be on sale?

A. No time limit has been set. The sale will continue until it is stopped at the discretion of the Secretary of the Treasury.

Q. Can children purchase War Savings Stamps and Bonds?

A. Yes. Millions of children are buying them regularly as their share in the national savings program.

Q. Will the Government accept a personal check in payment for a Bond?

A. Yes; subject to collection.

Q. If both co-owners of a War Savings Bond die before the Bond is presented for redemption, who gets the money?

A. The estate of the co-owner whose death took place last.

Remember—the longer you keep War Bonds, up to 10 years, the more valuable they become.

Remember—the longer you keep War Bonds, up to 10 years, the more valuable they become.

Remember—the longer you keep War Bonds, up to 10 years, the more valuable they become.

Remember—the longer you keep War Bonds, up to 10 years, the more valuable they become.

Remember—the longer you keep War Bonds, up to 10 years, the more valuable they become.

Imenik raznih društev

DRUŠTVO SV. NEŽE, ŠT. 139 C. K. OF OHIO

Predsednica Mary Ivanc, 1165 E. 60 St.; podpredsednica Frances Baraga; tajnica in blaginjakinja Jennie M. Veltz, 1267 E. 169 St.; zapisničarka Louise Pils, 1172 E. 71 St.; vratarica Frances Kasunic; nadzornice: Mary Skully, Anna Godlar, Louise Hrovat; dr. Seliskar, dr. Perme. Seje so vsako tretjo sredo v mesecu.

DRUŠTVO SV. VIDA, ŠT. 25 KSKJ

Predsednik Anton Strniša Sr., podpredsednik Stanley Zupan, tajnik Joseph J. Nemanich, 1145 E. 74 St.; blaginjakinja Louise Pils, 1172 E. 71 St.; vratarica Frances Kasunic; nadzornice: Mary Skully, Anna Godlar, Louise Hrovat; dr. Seliskar, dr. Perme. Seje so vsako tretjo sredo v mesecu.

SKUPNA DRUŠTVA FARE SV. VIDA

Predsednik Louis Erste, 6205 Whit- tier Ave.; podpredsednik Lawrence Zupanec, tajnik Joseph Repar, 1101 E. 66 St.; blaginjakinja Anthony J. Fortuna, zapisničarka Frances Baraga; nadzorniki: Joseph J. Nemanich, Marion Kuhar, Lawrence Zupanec. Seje se vsrsko vsako četrto sredo v me- secu v dvorani stare šole sv. Vida. Dru- štva, ki želijo sodelovati, naj izvolijo dva ali tri zastopnike in jih pošljejo na sejo, kjer bodo z veseljem sprejeti. Vse zastopnike in zastopnice se vlnjudo prosil, da se redno udeležujejo sej in sprotajajo o njih delovanju na društvenih sejah.

DR. PRESV. SRCA JEZUSOVEGA

Predsednik John Levstik, 646 E. 113 St.; podpredsednik Anton Hlapše, 1082 E. 72 St.; tajnik Frank A. Turek, 985 Addison Rd.; blaginjakinja Andrej Trak, 1023 E. 72 Pl.; zapisničarka Matija Oblak, 1235 E. 60 St.; nadzorniki John Princ, Matija Oblak in Anton Fozelnik. Društvo zbora vsako drugo nedeljo v mesecu v SND ob eni popoldne v dvorani št. 3, staro poslopje.

SAMOSTOJNO DRUŠTVO LOŽKA DOLINA

Predsednik Frank Baraga, 7702 Lock- year Ave.; podpredsednik Jernej Kra- šovec, tajnik Frank Bayec, 1097 E. 66th St.; blaginjakinja John J. Leskovec, 13716 Darley Ave. Nadzorni odbor: John Lokar, John Sterle, Charles Koman. Seje se vsrsko vsako tretjo sredo v me- secu v S. N. Domu, soba št. 4, staro poslopje. Društvo sprejema nove čla- ne od 16. do 45. leta s prosto pristop- nino in zdravniško preiskavo. Društvo plačuje \$200 smrtnine in \$7.00 na teden bolniške podpore. Assessment je \$1.00 mesečno. Za sprejem ali pregled novih članov so vsi slovenski zdravniki. Za nadaljne informacije se obrnite na društvene zastopnike.

DRUŠTVO CAENOLA

Predsednik Joseph Sunk, tajnik Tavar, blaginjakinja Anton Zupan, nadzorniki Anton Zupan, Frankie Strumbelj, Felix Strumbelj, Frank Kozar; dr. M. J. Kern, dr. M. J. Kern, dr. M. J. Kern. Seje so vsako 4. nedeljo v SND, dvorana št. 1.

DRUŠTVO CLEVELAND

Predsednik John Hrovat, tajnik John Hrovat, blaginjakinja John Hrovat, nadzorniki John Hrovat, Frankie Strumbelj, Felix Strumbelj, Frank Kozar; dr. M. J. Kern, dr. M. J. Kern, dr. M. J. Kern. Seje so vsako 4. nedeljo v SND, dvorana št. 1.

DRUŠTVO CLEVELAND

Predsednik John Hrovat, tajnik John Hrovat, blaginjakinja John Hrovat, nadzorniki John Hrovat, Frankie Strumbelj, Felix Strumbelj, Frank Kozar; dr. M. J. Kern, dr. M. J. Kern, dr. M. J. Kern. Seje so vsako 4. nedeljo v SND, dvorana št. 1.

DRUŠTVO CLEVELAND

Predsednik John Hrovat, tajnik John Hrovat, blaginjakinja John Hrovat, nadzorniki John Hrovat, Frankie Strumbelj, Felix Strumbelj, Frank Kozar; dr. M. J. Kern, dr. M. J. Kern, dr. M. J. Kern. Seje so vsako 4. nedeljo v SND, dvorana št. 1.

DRUŠTVO CLEVELAND

Predsednik John Hrovat, tajnik John Hrovat, blaginjakinja John Hrovat, nadzorniki John Hrovat, Frankie Strumbelj, Felix Strumbelj, Frank Kozar; dr. M. J. Kern, dr. M. J. Kern, dr. M. J. Kern. Seje so vsako 4. nedeljo v SND, dvorana št. 1.

DRUŠTVO CLEVELAND

Predsednik John Hrovat, tajnik John Hrovat, blaginjakinja John Hrovat, nadzorniki John Hrovat, Frankie Strumbelj, Felix Strumbelj, Frank Kozar; dr. M. J. Kern, dr. M. J. Kern, dr. M. J. Kern. Seje so vsako 4. nedeljo v SND, dvorana št. 1.

DRUŠTVO CLEVELAND

Predsednik John Hrovat, tajnik John Hrovat, blaginjakinja John Hrovat, nadzorniki John Hrovat, Frankie Strumbelj, Felix Strumbelj, Frank Kozar; dr. M. J. Kern, dr. M. J. Kern, dr. M. J. Kern. Seje so vsako 4. nedeljo v SND, dvorana št. 1.

DRUŠTVO CLEVELAND

Predsednik John Hrovat, tajnik John Hrovat, blaginjakinja John Hrovat, nadzorniki John Hrovat, Frankie Strumbelj, Felix Strumbelj, Frank Kozar; dr. M. J. Kern, dr. M. J. Kern, dr. M. J. Kern. Seje so vsako 4. nedeljo v SND, dvorana št. 1.

DRUŠTVO CLEVELAND

Predsednik John Hrovat, tajnik John Hrovat, blaginjakinja John Hrovat, nadzorniki John Hrovat, Frankie Strumbelj, Felix Strumbelj, Frank Kozar; dr. M. J. Kern, dr. M. J. Kern, dr. M. J. Kern. Seje so vsako 4. nedeljo v SND, dvorana št. 1.

DRUŠTVO CLEVELAND

Predsednik John Hrovat, tajnik John Hrovat, blaginjakinja John Hrovat, nadzorniki John Hrovat, Frankie Strumbelj, Felix Strumbelj, Frank Kozar; dr. M. J. Kern, dr. M. J. Kern, dr. M. J. Kern. Seje so vsako 4. nedeljo v SND, dvorana št. 1.

DRUŠTVO CLEVELAND

Predsednik John Hrovat, tajnik John Hrovat, blaginjakinja John Hrovat, nadzorniki John Hrovat, Frankie Strumbelj, Felix Strumbelj, Frank Kozar; dr. M. J. Kern, dr. M. J. Kern, dr. M. J. Kern. Seje so vsako 4. nedeljo v SND, dvorana št. 1.

DRUŠTVO CLEVELAND

Predsednik John Hrovat, tajnik John Hrovat, blaginjakinja John Hrovat, nadzorniki John Hrovat, Frankie Strumbelj, Felix Strumbelj, Frank Kozar; dr. M. J. Kern, dr. M. J. Kern, dr. M. J. Kern. Seje so vsako 4. nedeljo v SND, dvorana št. 1.

DRUŠTVO CLEVELAND

Predsednik John Hrovat, tajnik John Hrovat, blaginjakinja John Hrovat, nadzorniki John Hrovat, Frankie Strumbelj, Felix Strumbelj, Frank Kozar; dr. M. J. Kern, dr. M. J. Kern, dr. M. J. Kern. Seje so vsako 4. nedeljo v SND, dvorana št. 1.

DRUŠTVO CLEVELAND

Predsednik John Hrovat, tajnik John Hrovat, blaginjakinja John Hrovat, nadzorniki John Hrovat, Frankie Strumbelj, Felix Strumbelj, Frank Kozar; dr. M. J. Kern, dr. M. J. Kern, dr. M. J. Kern. Seje so vsako 4. nedeljo v SND, dvorana št. 1.

DRUŠTVO CLEVELAND

Predsednik John Hrovat, tajnik John Hrovat, blaginjakinja John Hrovat, nadzorniki John Hrovat, Frankie Strumbelj, Felix Strumbelj, Frank Kozar; dr. M. J. Kern, dr. M. J. Kern, dr. M. J. Kern. Seje so vsako 4. nedeljo v SND, dvorana št. 1.

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamne Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporna organizacija v Ameriki ... Posluje že 49. leto

Članstvo 38,200 Premoženje \$5,000,000

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 127.24%

Če hočeš dobro sebi in svojim dragim, zavaruj se pri najboljši in najstarejši podporni organizaciji.

KRANJSKO-SLOVENSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

kjer se lahko zavaruješ za smrtnino, razne poškodbe, operacije, bolezni in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 65. let, človeke pa takoj na rojstvo in do 16. leta po svoje okoliščine.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejše vrste certifikate, ki dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če je mati ali oče članica te močnega in bogate katoliške podpore organizacije, trudi se in pristopi takoj.

Za poljanila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevskih društev.

K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD

351-353 No. Chicago St.

Joliet, Ill.